



Declaració institucional del president Torra amb motiu del final del judici de l'1-O al Tribunal Suprem

Delegació del Govern a Madrid, 12 de juny de 2019

Compareixo colpit encara per les declaracions que acabem de sentir en el dret d'última paraula dels presos polítics que són jutjats pel Tribunal Suprem. El tribunal d'un Estat que fa molt de temps que va perdre el respecte a la democràcia, a la separació de poders i als drets fonamentals.

Hem assistit tot aquest temps a un immens despropòsit públic, amb declaracions de testimonis que són part i que han declarat com a part acusatòria.

Hem assistit a un tracte desigual de les parts de l'acusació i la defensa i a la vulneració al dret de defensa en condicions dignes pels acusats. I hem vist la dignitat de moltes persones que han explicat la violència policial que vam viure i patir el Primer d'Octubre quan senzillament intentàvem introduir una papereta dins d'una urna.

Aquell, el Primer d'Octubre, va ser l'acte de desobediència civil més important que s'ha fet a Europa. I es va fer per votar en un referèndum d'autodeterminació, que va donar el mandat del sí a la creació d'un Estat independent per Catalunya en forma de República. Aquest va ser el missatge que més de dos milions de catalans van donar el Primer d'Octubre. I aquest és el mandat que van ratificar en les eleccions del 21 de desembre.

Hoy hemos escuchado la voz de aquellos a quienes quieren silenciar. Y ahora sentimos ya el denso silencio previo a la sentencia. En el banco de los acusados y en la cárcel hay personas honorables, demócratas pacíficos, que son privados de libertad desde hace ya casi dos años. Sin embargo, el Estado español quiere juzgar algo más que a estas personas y a sus ideas.

Vol jutjar —i sentenciar— l'anhel democràtic de llibertat de tot un poble; el seu dret més fonamental, el d'autodeterminació; de decidir lliurement el seu futur.

La sentència serà també un missatge als més de dos milions de catalans que van tenir el coratge, la responsabilitat i també la generositat de votar el Primer d'Octubre. És per això, que la resposta a la sentència no pot ser cap altra que l'afirmació d'un dret que no pertany a un president, a un govern ni tampoc a un parlament concret, sinó que pertany a tot un poble i que, per tant, és irrenunciable.

Després dels cops repressius de la tardor de l'any 17, després dels mesos de suspensió democràtica propiciada per l'aliança del 155, després de tantes amenaces, querelles, impugnacions, prohibicions i suspensions, ara és l'hora de recuperar el fil de la història. Un fil que ens convoca els demòcrates a unir-nos per un sentit de llibertat, fraternitat, de justícia, que fa que calgui deixar de banda les diferències legítimes que podem tenir.



Ara és l'hora de la unitat estratègica, de compartir un horitzó i un rumb. Aquesta és la nostra responsabilitat. Aquest és el meu compromís: d'intentar fins al darrer alè l'entesa dels defensors de les llibertats i dels drets civils i polítics de tots els ciutadans, inclòs, naturalment, el dret d'autodeterminació dels pobles. Aquest és el fil que ens va portar fins al Primer d'Octubre, el fil que no s'hauria d'haver trencat mai.

Ara és l'hora també de fer sentir aquest clam de justícia arreu del món. Que sàpiga l'Estat que dedicarem tota la nostra força i energia a denunciar la vulneració de drets i la seva deriva autoritària; i que farem arribar arreu l'anhel dels pobles a la seva llibertat.

The Working Group on Arbitrary Detention of the United Nations spoke clearly about the imprisonment of our colleagues and urges the Kingdom of Spain to repair the damage caused by provisional imprisonment and to prosecute those responsible for this injustice. That is why I have recently demanded the immediate release of all political prisoners. Spain is violating international law. We will denounce it.

Els tribunals europeus també van deixar clar que no hi havia ni tan sols indicis de rebel·lió ni sedició i Espanya va retirar les peticions d'extradició del president Puigdemont i de la resta d'exiliats polítics. Senadors i diputats de diversos països europeus han signat manifestos i han alçat la veu contra aquest judici farsa.

També ho han fet Premis Nobel de la Pau, escriptors i intel·lectuals de tot el món i de les principals organitzacions de drets humans. Això que fa Espanya contra la democràcia no agrada ningú. No hi haurà justícia sense llibertat perquè la llibertat és justa.

Avui faig meves aquestes frases que acabem de sentir:

Oriol Junqueras: "Cal tornar el tema a la política, negociació i acord."

Raül Romeva: "Vam fer un referèndum. Va ser la meva convicció i ho continua essent. Fer un referèndum no és delictiu."

Quim Forn: "Segueixo creient en el dret d'autodeterminació. Només des del diàleg serem capaços de resoldre el conflicte polític."

Jordi Turull: "Confonen discrepància i crítica amb atac i falta de respecte. Aquesta confusió només es dona en mentalitats insegures o en mentalitats autoritàries."

Josep Rull: "Amb el meu empresonament em prohibeixen veure créixer els meus fills. Però no impediran que els deixi quelcom molt valuós: la dignitat de defensar unes idees nobles. Perquè puguin viure en una República Catalana que no persegueixi ningú per defensar les seves idees."

Jordi Sánchez: "Hem passat d'un conflicte pel dret d'autodeterminació a un conflicte pels drets universals."



Carme Forcadell: “Em jutgen per ser qui sóc. No pas pels meus actes. He defensat que la paraula ha de ser lliure al parlament. I ho continuaré defensant sempre. Perquè la llibertat d’expressió és fonamental en una democràcia. La censura no ha d’entrar al Parlament.”

Dolors Bassa: “La desobediència hauria estat haver-nos presentat amb un programa i no complir-lo.”

Jordi Cuixart: “Si la violència policial no va poder amb milers de persones el Primer d’Octubre, algú creu que una sentència farà que els catalans deixin de lluitar pel dret d’autodeterminació?”

Meritxell Borràs: “Catalunya és una nació. Una nació sense Estat que ha reivindicat el seu dret a decidir.”

Carles Mundó: “Que els nou companys i companyes que són a la presó puguin tornar a casa amb les seves famílies.”

Os pido a todos los demócratas de España que escuchéis estas voces de dignidad. Desde los barrios más humildes a los palacios del poder. Ningún demócrata puede tolerar una injusticia tan descomunal.

Avui, més que mai, davant de la vulneració de drets, la persecució sistemàtica i la discriminació constant, la independència de Catalunya és una causa justa.

Demà el tribunal començarà a redactar la sentència; i tan sols és responsabilitat nostra que ens decidim a començar a redactar, amb més decisió que mai, el futur lliure de Catalunya.

Com a President de Catalunya, apel·lo a la consciència de les catalanes i catalans; a la dels dirigents dels partits i les entitats cíviques; a la del meu govern i dels grups parlamentaris; a la seva honestat, intel·ligència i generositat.

Sóc conscient que, durant aquest temps, alguns ciutadans hagin pogut dubtar de la nostra determinació. Sapiguen que el meu compromís ha estat i és treballar des del primer moment perquè Catalunya esdevingui un estat independent. No ens podem permetre malbaratar el camí recorregut. Jo no ho permetré. Ara és l’hora del país.

El procés cap a la independència va començar el 2010 amb una sentència. Aquella va ser la manera amb què l’Estat espanyol va voler humiliar l’última proposta per a fer d’Espanya un lloc possible per a Catalunya.

Allò que va començar amb una sentència, ara pot culminar també per una sentència. Si és així, serà una descripció clara de com s’ha relacionat el Regne d’Espanya amb Catalunya. I nosaltres, amb qui ens volem relacionar és amb la democràcia i amb la llibertat, en una República independent. Com ha dit l’enyorat amic Jordi Cuixart, jo també estic convençut que ho tornarem a fer.